

navnlig vedrører, hvad der skal findes i Ministerialtidenden. Af denne Post 3 fremgaar det, at den bør indeholde Alt, hvad der hidtil optoges i Departementstidenden, den Uslingste Reskriptsamling og særlig ogsaa den Skibsfleeste Samling, vedrørende Kirke- og Skolevæsenet osv. Det er navnlig med Hensyn til det Stof, som tidligere har været optaget i den Skibsfleeste Samling, at der nu klages over, at Ministerialtidenden er meget fattig, og at man savner Materiale i saa Henseende. Det har været Udvalgets Mening at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed derpaa, for at han kunde foranledige, at Bestemmelserne i det Reglement, der her sigtes til, kunne blive overholdte. Under Nr. 85 i Betænkningen vil man af Udvalget finde oplyst Resultatet af de Forhandlinger, som have været førte med den høitærede Minister om Skiftegebyrer, erlagte Gebyrer i Bælum Jurisdiktion. Jeg skal ikke nærmere opholde Tilinget dermed og vil blot gjøre opmærksom paa, at Ministerens Svar findes paa det angivne Sted. Ligeledes kan jeg ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa de Bilag, der ere fulgte med denne Skrivelse, hvoraf det fremgaar, at Bedragerierne i Bælum Jurisdiktion ingenlunde, som det hidtil antoges, indskrænke sig til mindre Bedragerier, fortsatte i en Række af Aar af vedkommende Fuldmægtig, men at de skuldes vedkommende Embedsmand selv, og det i et meget storartet Omfang. I den Skrivelse, der her er aftrykt som Bilag, staar nemlig, at under den Revision af Embedsprotokollerne, som Kommissionen saae sig nødt til at begynde, viste det sig, at en saadan ikke lod sig begrænde enten til enkelte Afdelinger af Embedsforretninger eller til visse Aar, men at Mislighederne, skjønt ulige fordelte paa Aar og Forretningsgrene, strakte sig tilbage til Embedsmandens Tiltrædelse og saa godt som gennem alle Arter af Forretninger, i alt Fald saa vidt de vare forbundne med Pengeoppebørjel. Dette har igjen medført meget vidtgaaende Undersøgelser, og Sagen staar ikke blot paa endnu, men det synes endog at have lange Udsigter, inden den kommer videre. Det er naturligtvis en af de pinlige og ubehagelige Overraskelser, mindre overraskende for os end for dem, der have havt saa ubetinget Tro til, at der ikke var adskillig Raadenskab i vore Embedsforhold her til Lands. Jeg kan heller ikke nægte, at det ser overordentlig forbausende ud, at vedkommende Amtmand har været ude af Stand til at opdagte Bedragerier af den Art, som strække sig gennem flere Aar og gennem samtlige Grene af vedkommende Embedsmands Virksomhed.

Den høitærede Minister blev i Fjor gjort opmærksom paa, at det var forunderligt, at Amtmanden ikke havde kunnet se disse Forhold, og han bemærkede dertil, at efter hans Mening var Amtmanden ude af Stand dertil, saaledes som hans Tilsynspligt var, og at man ikke kunde forlange, at han skulde opdage de Bedragerier, som Sommerfeldt havde gjort sig skyldig i. Men efter det Omfang, hvori Bedragerierne nu synes at have fundet Sted paa samtlige vedkommende Embedes Forretningsgrene, er det næsten usatteligt, at Tilsynet kan have været saa daarligt, som det har været. Jeg vil derved selvfølgelig ikke sigte Amtmanden for at have været vidende derom, det paastaar jeg ikke, men jeg paastaar kun, at vedkommende Amtmand maa have taget sig sit Tilsyn meget let, maaske ikke lettere end mange andre eller alle andre Amtmænd, men det er i ethvert Tilfælde ingen tiltrækkelig Betræggelse for os. Der er ogsaa fra mange Sider ytret nogen Forundring over, at den vedkommende Retsbetjent ikke var fængslet. Den høitærede Minister har i sin Konference med Udvalget sagt, at det ligger udenfor hans Kompetence, at det var Retten, der skulde afgjøre, om han skulde fængsles eller ikke. Formodentlig har vedkommende Ret deri handlet efter bedste Overlæg; vi ville i ethvert Tilfælde haade, at det ikke skal gaa med Retsbetjenten, som det gif med Sommerfeldt, at en skjøn Dag er han borte. Hvad der fremgaar af disse Oplysninger, er utvivlsomt dette, at der i vor Embedsstand er Forhold, der trænge til den skarpeste Kontrol, og at Administrationen er saadan, at det er en fuldstændig billig Forbring, naar der her fra vor Side gjentagne Gange er forlangt en Revision af hele vor Administration som Betingelse for at gaa til bedre Lønninger. Navnlig fremgaar det, at den overordnede Kontrol langtfra er tilbørlig og langtfra saa skarp og nøiagtig, som den bør være. I Anledning af Spørgsmaalet om Kontrollen kommer jeg ogsaa til at bede det høie Thing om at have sin Opmærksomhed henvendt paa de Meddelelser, der i Betænkningen ere givne under Nr. 86 om Reformen paa vore Straffeanstalter. Vrede Medlemmer ville heraf se, at de fleste af de Forbringinger og Foranstaltninger, som man i Udvalget havde forudsat vare skete, ikke ere skete. Man har ganske vist forandret enkelte Bestemmelser vedrørende Horsens Straffeanstalt, men gennemgaaende indskrænker det Vigtigste og det Meste, der er sket, sig til en Indskærpselse af de Regler og den Maade, hvorpaa Fangerne skulle behandles, og til Ansættelse af en Overinspek-